

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE ROLSTOEL

Toneelspel door

RIK HELLINX & MARC VAN DER AUWERA

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1985

(N° 1177)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1983 Toneelfonds J. Janssens /

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DE ROLSTOEL

Personen :

Jozef professor, vorser, bioloog
Myriam zijn echtgenote
Manu hun zoon, een rolstoelpatient
Lena zijn vriendinnetje
Ria de huishoudster
Paul therapeutisch begeleider van Manu

Decorsuggestie :

Een kamer met meerledig doel.

Een terrasdeur geeft uit op de tuin.

Een deur naar de keuken, een naar de hall en een naar de nachthall die op een hoger niveau ligt.

Waar de deur tot de nachthall waarschijnlijk met trappen te bereiken was is nu een hellend vlak gebouwd zodat ze met een rolstoel toegankelijk wordt.

In de kamer staat een tafel met enkele stoelen, een sofa, een radio, een kastje met telefoon, een werktafel voor een student met daarop wat wetenschappelijk materiaal waaronder een rek met proefbuisjes, enkele boetseermesjes enz.

Opmerking :

De verschillende situaties spelen zich op diverse tijdstippen af zij zijn door een kenteken van elkaar gescheiden.

Als het doek opgaat zit Manu in zijn rolstoel. Het is nacht. De kamer is slechts schaars verlicht.

Manu Het is de duivelse geest van Mefisto geweest die dokter Faustus' verkochte ziel, bezeten door ambitie, drang naar macht, onsterfelijkheid en heerszucht, bezeten door waanzin en hoogmoed, gestort heeft in de vernietiging.

Vernietiging waaraan niets zal ontsnappen, helemaal niets. Omdat aan de tijd zelf, vernuftige uitvinding der menselijke geest, aan de oneindige tijd, een eind zal komen.

Maar ondertussen nemen de gebeurtenissen hun loop. Ook als U denkt dat ik gek ben : een kwestie van standpunt, numerieke meerderheid of afstand tot de grootst gemene deler, hoe gemeen die ook mag zijn. Ondertussen wordt er gekweekt en gepaard en geconcipieerd, ja zelfs geconcipieerd ! In goede en kwade dagen, door goede en kwade daden. Ondertussen wordt er gedood, gestorven, overleden en vernietigd, worden de lijken verbrand en de resten uitgestrooid, of als voedsel in de bodem overgeleverd aan de aarde waaruit ze ontstonden. Waaruit ze ontstonden, door de gezegende, hartstochtelijke overgave van een man en een vrouw, in flemen en zoenen en strelen, in een zinnenverstoring liefdesspel.

Tenzij je geboren wordt uit het chemisch vernuft van zoekende hersenpannen naar de verwarrende vraag van hoe en waarom, en je ontvangen wordt in de hygienische warmte van een ijzig labo waar in glazen pijpjes cellen en zaad, chromosomen en moloculen, worden samengevoegd om in dienst van de wetenschap weer te worden vernietigd als de proef niet voldoet, of die zichzelf vernietigen in een drang te ontsnappen aan de eisen en wetten van hun al te
 oooo
 veel eisende "scheppers".

Hij staat op, verlaat zijn rolstoel die hij aan zijn werktafel zet, neemt enkele buisjes die hij mengt en dan inneemt. Even een hevige pijn, hij rukt nog de telefoonverbinding uit en valt dan neer naast zijn stoel. Een ogenblik later komen Jozef en Myriam binnen langs de tuindeuren. Myriam loopt naar Manu zodra Jozef het licht heeft aangedraaid.

Myriam: Manu...Manu...!

Jozef Verdomme wat nu weer ?

Myriam Wat is er met hem ?

Jozef: Hij moet gevallen zijn.

Myriam Hij ademt niet meer.

Jozef Hij heeft zich vergiftigd. Ik ruik gift.

Myriam Daar dat buisje (Jozef ruikt er aan)

Wat is het ?

Jozef Ik weet het niet.

Myriam Bel het giftcentrum op.

Jozef Hij is dood Myriam

Myriam Wat moeten wij dan doen ?

Jozef Ik weet het niet. Hij is dood.

Myriam Wij moeten toch iets doen.

Jozef Wij moeten een dokter opbellen.
(neemt de telefoon op)

Myriam Hem warm houden ?

Jozef De telefoon gaat niet.

Myriam Hij heeft zichzelf gedood

Jozef Hij heeft de draad doorgesneden.

Myriam Waarom heeft hij dat gedaan ?

Jozef Om ons te beletten te bellen.

Myriam Waarom heeft hij zichzelf gedood ?

Jozef Wie zal dat ooit weten. Ik haal een dokter.

Myriam Hij heeft het om ons gedaan.

Jozef Wat om ons ?

Myriam Hij is voor ons de dood ingegaan.

Jozef Hij heeft zichzelf vermoord. Hij heeft zichzelf van kant gemaakt. Wat hebben wij daarmee te maken ?

Myriam Kan jij dat dan niet zien ? Of wil je niet.. wil je nu nog niet zien dat zijn leven een vergissing was.

Jozef Een vergissing ? Er is iets fout gelopen, maar wij hebben al het mogelijke gedaan om dat te verbeteren.

Myriam Ook dat was fout !

Jozef Myriam !

Myriam Zijn hele leven Jozef vanaf het begin was een fout en een vergissing die wij niet hadden mogen maken.

Jozef Nu het eenmaal gebeurd is moeten wij ons dat niet verwijten Myriam. Wij waren beiden akkoord om een kind te hebben en dat hebben wij gemaakt.
Laat het resultaat dan niet zo bevredigend geweest zijn, dan hebben wij nog al het mogelijke gedaan wat menselijker wijze gedaan kon worden om van hem een volwaardig mens te maken.
Zelfs met zijn handicap.

Myriam Die jij niet aanvaardde.

Jozef Die hij zelf niet aanvaardde !

Myriam En omdat hij niet voldeed moest hij verbeterd worden.

4

Jozef De resultaten waren bevredigend.
 Myriam En daarom moesten wij doorgaan.
 Jozef Niets kan ooit goed genoeg zijn.
 Myriam Tot hij dood was. Nu is hij dood.
 Jozef Ik haal een dokter.
 Myriam Hij was de reparaties moe en is er uitgestapt.
 Jozef Reparaties ?
 Myriam Hoe kan je het anders noemen ?
 Jozef Wij hebben getracht hem te revalideren zo goed dit kon.
 Myriam Tot de dood er op volgde.
 Jozef Wij mogen hem zo niet laten liggen.
 Myriam Nee. Nog niet...Laat mij hem nog even vasthouden.
 Jozef Hij is al koud Myriam. Wij mogen hem zo niet laten liggen.
 Myriam Zo koud als ik van binnen.
 Jozef Laten wij hem op een bed leggen.
 Myriam Ja direkt. Ik voel dat ik zou moeten huilen maar de tijd heeft mijn tranen gedroogd.
 Jozef Wat hebben wij verkeerd gedaan ?
 Huil maar Myriam, probeer het, huilen is een goede therapie
 Myriam Ik voel mij koud en dood.
 Jozef Zijn geschiedenis ten einde. Het was een pijnlijke weg, die nergens heenleidde.
 Myriam Alleen maar hierheen.
 Jozef Alleen maar hierheen.
 000
 Manu (recht en loopt) (EKKL IV 3/6)

Verbitter het gemoed van de arme niet
 en wil hem uw gaven niet weigeren

Veracht de bede van de arme niet
 en geef hem geen aanleiding U te vloeken

Want als de beproefde roept in zijn zielesmart
 dan hoort zijn schepper naar zijn schreien.

ooo

Jozef Ik ga de dokter halen
 Myriam Ik zal een bed klaarmaken. Jozef ?
 Jozef Ja ?
 Myriam Wat moeten wij morgen doen ?
 Jozef Morgen zal zichzelf wel redden
 Myriam Ja. Ja wij zien wel.

oooo

Manu Dit was mijn laatste vlucht. Definitief zoals er iets definitief kan zijn.

Ik had gelukkig kunnen zijn, zei men.

Ik had kunnen leven naar mijn mogelijkheden, zei men.

Ik has willen leven naar mijn mogelijkheden.

Ik had gelukkig willen leven.

Ik had er dankbaar voor kunnen zijn.

Maar wat bleef er over om dankbaar voor te zijn ?

(zet zich in zijn stoel)

Wat bleef er verdomme over.

Hij zet de radio hard aan en verdwijnt)

ooo

Jozef (van boven) Ria...Ria...!

Ria Op met dienbord om te dekken voor het ontbijt) Ja.

Jozef Moet dat lawaai de hele buurt wakker maken ?

Ria (zet radio zachter) Wat zei je mijnheer ?

Jozef Of dit lawaai de hele buurt... (op) (RADIO AF)

Ria Op dit uur mijnheer ?

Jozef Lawaai en nog eens lawaai....

Ria neem mij niet kwalijk (zet de radio volledig af)

Jozef Lawaai is een uitlaatklep en een kenmerk....

Ria voor leeghoofden en stompzinnigen...dat heb ik goed onthouden mijnheer.

Jozef Probeer daar dan vroeger aan te denken. (af)

Ria Ik zal mijn best doen mijnheer.

Lena (langs tuindeur op) Morgen Ria

Ria Ha goeie morgen liefje.

Lena Manu nog niet gereed ?

Ria Gereed ? Iedereen slaapt hier een gat in de dag.

Als je het mij vraagt komt hij nooit gereed. Een kopje koffie ?

Lena Nee ik geloof niet dat ik daar de tijd voor heb.

Ria Zoals je wil.

Lena Komt Manu weer niet ?

Ria Dat moet je mij niet vragen kindje daar bemoei ik mij niet meer mee. Een mens leert in schade en schande en de laatste tijd heb ik al te veel ineens moeten leren. Maar als hij nog niet op is, vrees ik dat hij niet komt.

Myriam (boven aan de deur) Ho Ria ik geloof dat ik mij overslapen heb.

Ria Ik heb een uur geleden al geroepen.

Myriam oh ja.

Ria En je hebt geantwoord.

Myriam Oh Lena ik geloof niet dat je op Manu moet wachten, die is ook nog niet op.

Ria Ik ga wel even kijken

Myriam Nee, Ria, laat hem met rust.

Ria Maar het is...

Myriam nee !

Ria Oh.

Myriam Is de koffie klaar ?

Ria Al uren. (in keuken)

Myriam Het heeft geen zin op hem te wachten Lena. Hij is gisteravond nogal laat naar bed gegaan en ik geloof niet dat hij in de stemming is om vandaag in een klas te gaan zitten. Anders zal mijnheer hem wel brengen met de wagen.

Ria Zal ik voor mijnheer ook al vast inschenken ?

Myriam Wacht daar maar mee tot hij hier is, hij heeft een hekel aan koude koffie.

Ria En aan lawaai bij het ontbijt.

Myriam En waaraan niet, als hij uit zijn humeur is.

Lena (die er de hele tijd wat ongelukkig heeft bijgestaan)
Ik stap maar eens op, het is de hoogste tijd. Daag.

Ria Bewonderenswaardig hoe dat kind zich voor hem uitslooft.

Myriam Tenminste iemand waar je kunt op rekenen. Ik wou dat Manu dat eens besepte.

Ria (komt er bij zitten) Drink nu maar rustig je koffie.?

Myriam Die jongen drijft mij nog eens tot het uiterste.

Ria Heb je hem gewekt ?

Myriam Ja.

Ria En hij wou niet.

Myriam Nee. Die koffie smaakt nergens naar.

Ria Die smaakt precies zoals altijd.

Myriam Die scènes maken mij gek.
Gisteravond schreeuwen en brullen en nu geen woord.
Draait gewoon zijn hoofd weg. Hoort niet eens wat je tegen hem zegt.

- Ria Kom wind je nu niet weer op. Dat helpt niet.
- Myriam Niets heb ik nog aan die jongen te zeggen. Helemaal niets.
Hij negeert mij volkomen.
Als dat zo verder gaat maak ik mij op de een of andere dag van kant.
- Ria Hij wil alleen maar niet dat je hem te veel in de watten legt. Het beetje zelfstandigheid dat hij nu heeft, wil hij gebruiken.
- Myriam Zijn vader behandelt hem als een beul. Dat heeft hij altijd gedaan. Maar Hij is zijn afgod.
Ik vraag mij alleen maar af wat er gaat gebeuren op de dag dat hij zich tegen hem keert. En die dag zal komen. Manu zal niet blijven verdragen dat hij gedwongen wordt dingen te doen die hij in feite niet kan doen. Dat kan niemand volhouden. Dat bestaat niet.
- Ria En dat probeer jij op te vangen door hem te bemoederen, maar dat wil hij juist niet.
- Myriam Och wat praat ik ook.
- Ria Hier nog een tas koffie, en eet wat.
- Myriam Ik heb geen trek. (steekt een sigaret op en hoest daarvan)
- Ria Je moest niet zoveel roken, zeker niet voor je wat gegeten hebt.
- Myriam Die plagerijen van hem maken mij ziek.
- Ria En je slaaptabletten.
- Myriam Alles wat hij tegen mij zegt is weloverwogen, doordacht en heeft slechts één doel : mij pesten en sarren. En hij geniet er vanaals een kind dat de buik van een kikker opblaast tot die ontploft.
- Ria Och dat beseft niet eens.
- Myriam Dat beseft hij heel goed. Hij doet het met opzet.
Hij is koel en berekenend. Het hoofd van Jozef : een genie, maar van binnen een ijsklomp met vlijmscherpe pegels die hij gebruikt als afweermiddel tegen alles en iedereen die in zijn gevoelswereld wil binnendringen.
- Ria Dat hebben kinderen van die leeftijd wel meer.
- Myriam Kinderen ?
- Ria Hij is pas zeventien.
- Myriam Met hersens van een honderdjarige.
Die rolstoel werkt op hem als een klem rond de poot van een muis en hij is vastbesloten die klem af te rukken.
- Ria of zijn poot.
- Myriam Of zijn poot ja.

Myriam. Het hoeft niemand te verwonderen dat ik met de meid dergelijke gesprekken voerde. Op bepaalde ogenblikken was Ria zo nog ongeveer de enige met wie ik kon praten.

Mijn man geraakte hoe langer hoe meer bezeten van de idee dat hij verplicht was Manu uit die stoel te helpen, net zoals het hem gelukt was, met de hulp van een bekwaam therapeut natuurlijk, om beweging en gevoel in zijn handen te krijgen.

Met mij sprak hij nog nauwelijks en Manu had zich al lang van mij afgekeerd. Waarom heb ik nooit geweten, maar een ding was zeker: het werd met de dag erger en de kleinste onhebbelikheden werden de oorzaak van opvliegende ruzies die alleen maar tot gevolg hadden dat mijn man en ik nog meer uit elkaar groeiden.

En Manu moet dat geweten hebben.

ooo

Jozef (boven) Myriam...Myriam....

Myriam God wat nu weer.

Jozef Waar heb je verdomme mijn manchetsteknoppen gelaten ?

Myriam Ik draag jouw manchetsteknoppen niet.

Jozef Ik kan ze nergens vinden

Myriam Op het kastje naast je ben daar heb je ze zelf gelegd.

Jozef Daar heb ik al gekeken.

Myriam Wees dan niet zo slordig met die dingen.

Ria Ik zal wel even gaan kijken.

Myriam Laat hem in godsnaam zijn eigen spullen bij elkaar zoeken.

Ria Weet je zeker dat je niets eet ?

Myriam Nee, ik moet mij gaan aankleden. Ik moet naar de kapper.

Ria Op dit uur ?

Myriam Het was het enige uur dat nog vrij was en ik ga niet als een slons naar de receptie vanmiddag.

Jozef (of) Niets kan hier in dit huis op zijn plaats blijven.
(doet zijn manchetsteknoppen in)

Myriam Je hebt ze toch gevonden.

Jozef Bedoel je dat je ze verstoopt had ?

Myriam Ik vroeg alleen waar je ze gevonden hebt.

Jozef Op de wastafel in de badkamer.

Myriam Je hebt ze gisteravond op het kastje naast je bed gelegd.

Jozef Ze hebben geen pootjes gekregen.

Myriam Ik poets mijn tanden niet met jouw manchetsteknoppen.

Jozef Och met die onzin altijd. (heeft zich aan tafel gezet en Ria schenkt hem een tas koffie) Die koffie is ijskoud.

Myriam Hij staat ook al een hele tijd te wachten.

Jozef Zet dan verse.
Waar is Manu ?

Myriam In bed.

Jozef Nog in bed ?

Myriam Dat zei ik ja.

Jozef Heb je hem dan niet gewekt ?

Myriam Mijnheer vindt het prettiger voor stommertje te spelen en te blijven liggen.

Jozef Wat is dat voor onzin.

Myriam Wat ga je doen ? Hem er uit sleuren ?

Jozef Ik wou dat jij die jongen eens leerde aanpakken.

Myriam Zoals jij hem leerde aanpakken?

Jozef Hij heeft te doen wat hem gezegd wordt.

Myriam Hij doet niets van wat hem gezegd wordt. En dat weet jij beter dan ik. En ik verdraag het niet langer dat jij mij op die manier aanspreekt.

Jozef Schreeuw niet zo.

Myriam Ik zal schreeuwen zoveel ik wil.
Als jij zo nodig wil dat hij opstaat ga er dan naartoe en sleur hem uit zijn bed. Dat is de enige taal die hij verstaat.
Omdat jij hem zo gemaakt hebt.

Jozef Negen uur. Ik geraak verdomme nooit op tijd klaar.

Myriam Je zou wat vroeger kunnen opstaan.

Jozef Is de post al geweest ?

Myriam Dat weet ik niet.

Jozef (in keukendeur) Ria is de post al geweest ?

Ria Ik heb nog niet gekeken.

Jozef Je zou het personeel ook nodig eens onder handen mogen nemen.
Ze wordt veel te vrijpostig.

Myriam Ria doet wat ze kan.

Jozef Ik betaal geen meid om mijn vrouw gezelschap te houden.

Myriam Bedankt.

Jozef Niet de minste medewerking.
(loopt intussen de hall in om zijn aktentas te halen)

Myriam Neem jij Manu mee naar school.

Jozef School ?

Myriam Lena is doorgegaan. Het was te laat.

Jozef Maar Paul komt vandaag terug.

Myriam Paul ?

Jozef Paul ja.

Myriam Wanneer vandaag?

Jozef Wel nu direkt. Deze voormiddag.

Myriam Ik dacht dat je hem de bons gegeven had.

Jozef De bons gegeven ?

Myriam Ik heb hem in maanden niet meer gezien.
Het zou geen kwaad kunnen weet je als je ook eens iets met mij besprak.

Jozef Wij hebben de behandeling tijdelijk onderbroken omdat ik vond dat Manu te eigen met hem werd, te familiair. Ik heb nooit gezegd dat ik hem de bons heb gegeven.

Myriam Nee dat heb je zeker niet. En je hebt mij ook nooit gezegd dat hij terugkwam.

Jozef Blijf nu verdomme niet volhouden dat ik het niet gezegd heb.

Myriam Wanneer dan ?

Jozef Wanneer...wanneer....

Myriam Ja wanneer dan wel ?

Jozef Gisteren of eergisteren, weet ik veel. Wat doet het er toe.

Myriam Wat het er toe doet ? Het doet er toe dat ik precies om 10 u een afspraak heb met de kapper om mij een beetje teonbaar te maken voor die receptie van je deze namiddag.

Jozef Hoe is dat nu verdomme toch mogelijk.

Myriam Wat mogelijk ?

Jozef Om een afspraak te maken met een kapper terwijl je wist dat Paul kwam. En zeg niet opnieuw dat je dat niet wist !

Myriam Wil jij soms beweren dat ik met opzet ...

Jozef Niet soms ? De laatste weken doe je niets anders dan proberen om weg te zijn als je hier nodig bent.

Myriam Jij bent gemeen.

Jozef Is het soms niet waar ?

Myriam Wat kan ik hier doen ? Een zenuwtoeval oplopen ? Jou voor de voeten lopen bij je drukke praktijk om van je zoon een machine te maken ?

Jozef Is het nu genoeg.

Myriam Ja 't is goed ! (loopt in keuken)

Jozef En vraag waar ze met de koffie blijft !
(loopt naar de telefoon)

Judith ? Mertens hier, geef mij dokter Van Zaelen door !
 ...Hoe bedoel je mag niet gestoord worden ? ... Hij mag met
 om het even wat bezig zijn lieve schat maar ik wil hem nu
 spreken, meteen, en jij zorgt ervoor dat ik hem te spreken krijg.
 ... verdomde snotneus... Ha Pierre, Jozef hier....
 Ja, ik weet dat je het druk hebt beste jongen en dat zal nog niet
 beteren. Luister... Ik kan niet op tijd daar zijn. Ik kom later.
 ... Ik weet dat ze komen, en ik weet dat je het druk hebt Pierre
 maar hou ze zolang bezig. Ik kan het eerste uur zeker niet daar
 zijn. ... wat ? ... nee, nee, een misverstand... Ik kom zo
 gauw ik kan. Als die delegatie aankomt ontvang jij hen, zeg hen
 dat ik plotseling ben weggeroepen, zeg hen om het even wat maar
 houze bezig. Toen hen de installaties, de filmpjes over het
 verloop, de dia's over de technieken, doe wat je wil, voer ze
 desnoeds dronken maar doe het zonder mij. Ik vind wel een
 excuus als ik daar aankom.....Ja. ..ja....
 Een beetje paniektoestand ja ... Ja neem me niet kwalijk. ...
 Afsproken. ... Ja, tot straks... he Pierre : Bedankt he jongen.

Ria Je koffie staat klaar mijnheer. (naar de hall)

Jozef Zo hoort het ook Ria.

Ria Je post mijnheer.

Jozef Sloof je vooral niet uit.

Ria Kan ik nog iets voor U doen mijnheer ?

Jozef Ja, me met rust laten. Dank je wel.

(hij kijkt even zijn post door, steekt enkele omslagen in zijn
 aktentas en neemt dan de krant die hij doorbladerd tot zijn oog
 op een artikel valt waarvan hij schrikt)

Myriam ! Myriam....

Myriam ja ?

Jozef Hier lees.

Myriam Wat is dat ?

Jozef Lees het.

Myriam (leest even) Weer ?

Jozef In Gent ja..Gisteren...

Myriam (leest) ...dit geval lijkt gelijkaardig te zijn met dit in
 Brussel enkele geleden dat door onze krant uitvoerig werd
 behandeld naar aanleiding van de geboorte van wat ~~was~~ in de
 volksmond nog steeds een proefbuisbaby wordt genoemd. Een
 onderzoek naar de oorzaak der verschijnselen....

- Jozef Ik wou dat ze eindelijk eens het verstand kregen om
journalisten uit een verloskamer te houden.
- Myriam Om, indien nodig, het geval in de doofpot te kunnen stoppen ?
- Jozef Dat is de gemeenste opmerking die ik ooit gehoord heb.
- Myriam Neem me niet kwalijk....dat was niet de bedoeling.
- Jozef Nog een ! Na zoveel jaar opnieuw... Ik vraag mij af of...
- Myriam (naar de telefoon)
- Jozef Wat ga je doen ?
- Myriam Mijn kapper afzeggen.
- Jozef Ik blijf wel hier zolang Paul er is.
- Myriam Ze verwachten je.
- Jozef Ze kunnen wachten, ze zijn verwittigd. Trouwens...
- Myriam Wat ?
- Jozef Zij hebben dat bericht ook gelezen.
- Myriam Ik veronderstel het ja...
- Jozef Laat die krant niet rondslingeren.
Hoewel, vroeg of laat komt het toch aan het licht. Wij kunnen
geen verstoppertje blijven spelen.
- Myriam Wil je dan...dat hij er achter komt ?
- Jozef Nee..nog niet...niet in dit stadium van de behandeling, niet
in deze toestand. Een nieuwe schok is misschien fataal.
Als hij verder gevorderd is... dan misschien ja. Als hij zijn
handicap overwonnen heeft.
- Myriam Of aanvaard.
- Jozef Ja...of aanvaard.
Ik weet nu hoe ik ze nu onder ogen moet komen.
- Myriam Ik ga niet naar die receptie.
- Jozef Niet ? Waarom niet ?
- Myriam Om de krant. Ik kan het niet hebben dat dat geval de hele tijd
besproken wordt.
- Jozef Dat is niet noodzakelijk.
- Myriam Wat denk jij dan te doen ? Het gesprek op de politiek brengen
terwijl die oosterlingen precies gekomen zijn om de technieken
te bestuderen die jij hebt aangewend ?
- Jozef: Weet je wat ik mij nu afvraag ? Waarom men in een werelddeel
waar meer mensen zijn dan eten geïnteresseerd is in alle
mogelijke bevruchtingstechnieken in plaats van zich toe te
leggen op anticonceptie.
- Myriam Ik bel de kapper af. (naar telefoon)

ooo

Jozef

Ik had het besluit genomen over te gaan tot het verwekken van een nakomelingschap. En ik zeg wel : een besluit genomen. Want het was geen toevalligheid of onvoorzichtigheid die de conceptie tot gevolg had.

Rijp beraad en overleg waren er aan vooraf gegaan.

Bovendien had de natuur ons niet gezegend met de mogelijkheid dit onbezorgd te doen.

Mensen van deze tijd, individuen die beseffen dat ze de wereld nog met iets anders dienstbaar kunnen zijn dan met het verwekken van kinderen kunnen dat : een rijp overwogen besluit nemen.

Mijn roeping was de medische. Het verlossen van de lijdende uit zijn pijn leek mij een eerbaar doel en een uitdagende opdracht.

En toen ik promoveerde was mijn roeping dan ook mijn eerste zorg.

Maar later, toen de vraag opdook, nadat mijn schooljongens=enthousiasme en idealisme wat gekoeld was, nadat ik mij verzekerd had van een goede carrière, een villa in de bergen en een yacht in de haven, toen de vraag opdook voor wie ik het allemaal deed werd ik mij bewust van een ontbrekende schakel. Het is een natuurlijk procédé kinderen te verwekken, te krijgen en ze groot te brengen. Het ontwikkelen van het intellect, hoewel dat wel eens beweerd wordt, doet daar niets aan af. Maar toen bleek dat een speling van het lot het ons niet mogelijk maakte dat op een natuurlijke manier te doen, besloot ik een technisch middel te vinden om in te grijpen.

Van één ding ben ik altijd overtuigd geweest : de geest overheerst de natuur en kan uiteindelijk alle obstakels overwinnen.

En alzo komt de hoogmoed en met haar de schande...

ooo

Boven op het verhoog is Manu in zijn rolstoel opgekomen. Myriam heeft afgehaakt.

Jozef

Ben je daar eindelijk. Kan mijnheer niet op een aanvaardbaar uur opstaan. En kan jij je niet behoorlijk aankleden.

Myriam

Hij heeft zichzelf aangekleed Jozef.

Jozef

Is dat een reden om er als een schooier uit te zien ?

Myriam

Overdrijf niet zo.